
סיפור של שנה
תוכנית שנתית לשעת סיפור
בכיתות א'-ב'
מעגל השנה
כמסע שלם
מיומנויות רגשיות
וחברתיות
יצירה
חווייתית
שיח משמעותי
ושאלות לדיון
ספרי ילדים
מוכרים ואהובים
מזודת
הסיפורים
כל סיפור הוא צעד קטן בדרך גדולה של לבי.
מורה באהבה

חודש
תשרי

בנצי

דיוויד מקי

נושא היחידה:

אני שָׁיִך

פותחים בסקרנות

מה יש במזוודה?

מכניסים למזוודת הסיפורים חתיכות בד צבעוניית שונות ובנייהן חתיכה אפורה.
מציגים,ומתבננים ומשערים מה הקשר ביניהם.
מציגים את בנצי ושואלים:
"מה אתם שמים לב אליו מיד?"

קוראים יחד

ענצרים במהלך הסיפור:

- למה בנצי שונה משאר הפילים?
- איך לדעתכם הוא מרגיש כששונים?
- מדוע הוא רוצה להראות כמו כולם?
- האם לדעתכם הוא היה מאושר יותר אם היה אפור?
- מה קורה כשבנצי חוזר לעדר?
- מה החברים אוהבים בו?

מדברים על הסיפור

- מה מיוחד בבנצי?
- האם בכל אחד יש משהו מיוחד?
- למה טוב להיות שונים?

יוצרים בעקבות הסיפור

"בנצי שלי – מה מיוחד בי?"

כל ילד מקבל פיל המחולק למשבצות ומקשט אותו בצבעים, דוגמאות, מדבקות וחומרים שונים.

בתוך 2–3 משבצות מציירים דברים שמאפיינים אותו:

- משהו שאני אוהב,
- משהו שאני טוב בו.
- משהו שמשמרז אותו.
- אפשר לכתוב עבור ילדים שמתקשים.

יוצרים קיר: **"כולנו מיוחדים"**.

מסיימים יחד

- יושבים במעגל.
- כל ילד מציג דבר אחד מהפיל שלו.
- משלימים: "משהו מיוחד בי הוא...
- ילדים שמתקשים לדבר יכולים להצביע על הציור.

חומרים נדרשים:
מזודת סיפורים, חתיכות בד צבעוניות, פיל מחולק למשבצות, צבעים, מדבקות, צבנק, חומרים ליציירה.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

פותחים בסקרנות

מה יש במזוודה?

מנציאים מהמזוודה מראה.
כל ילד מביט בה לכמה שניות.
שואלים: "מה היה קורה אילו כולנו היינו נראים בדיוק אותו דבר?
אפשר להציג שתי דמויות זהות לחלוטין ולהשוות לקבוצה של דמויות שונות.

קוראים יחד

- למה הפילון לא היה מרוצה מעצמו?
- מה הוא רצה לשנות?
- למה הוא רצה להיות "הכי"?
- האם כל השינויים באמת גרמו לו להרגיש טוב?
- מה לדעתכם ההורים/הפילים חושבים עליו?
- מה הוא מגלה בסוף?
- האם צריך להיות הכי יפה/חזק/מיוחד כדי שיאהבו אותנו?

מדברים על הסיפור

- מה מיוחד בכל אחד מאיתנו?
- מה אנחנו אוהבים בעצמנו?
- האם טוב לרצות להיות הכי?
- איך אפשר להרגיש טוב גם בלי להיות הכי?

יוצרים בעקבות הסיפור

"זה אני!" – דיוקן אישי

הילדים מקבלים מסגרת של מראה מנייר ובתוכה מציירים את עצמם.
מסביב מוסיפים 3 סמלים:

משהו שאני אוהב

משהו שאני טוב בו

משהו שמשמח אותי

מקשטים את מסגרת המראה.

מסיימים יחד

מעבירים מראה אמיתית בין הילדים.
כל ילד אומר לעצמו דבר אחד חיובי:
"אני אוהב בי ש..." / "אני טוב ב....
אפשר לתת כרטיסי בחירה לילדים שזקוקים לתיווך.

חומרים נדרשים:
מזוודת סיפורים, מראה, דמויות, דפי יצירה ומסגרות מראה, צבעים, מדבקות, חומרים לקישוט, כרטיסי בחירה (רשות).

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
45 דקות

חודש
חשוון

מפלצת הצבעים

אנה ינס

נושא היחידה:
אני מרגיש

מכירים את הרגשות

פתחים בסקרנות

צנצנות הרגשות

במזוודת הסיפורים מחכים חוטים/ופונפונים בצבעים שונים שהתערבבו יחד:
"אוו... " הכל התבלבל!"
איך אפשר לעשות כאן סדר?
מציגים בהדרגה צנצנות ריקות ושואלים מה לדעתכם נכנס לכל אחת?

שאלות במהלך ההקראה

- מה קרה למפלצת?
- איך היא מרגישה כשכל הרגשות משתבלבלים?
- איזה צבע קובלה השמחה?
- ומה העצוב?
- איך הגוף שלנו מרגיש כשאנחנו שמחים/עצובים/כופסים?
- האם אפשר להרגיש שני רגשות יחד?

מדברים על הסיפור

- מה עוד למפלצת לעשות סדר ברגשות?
- איך אנחנו יכולים לעשות סדר כשאנחנו מרגישים מבולבלים?
- למי אפשר לפנות כשמרגישים רגש קשה?
- כל הרגשות לגיטימיים – מה זה אומר?

יוצרים בעקבות הסיפור

צנצנות הרגשות שלי

כל ילד מקבל דף עם 4–6 צנצנות וממלא אותן בצבעים/ניירות קרפ בהתאם לרגשות.
ליד כל צנצנת אפשר לצייר דבר שעוזר לי להרגיש כך.
לילדים שמתקשים – מציעים כרטיסי מצבים לבחירה.

מסיימים יחד

- מציגים כרטיסי צבע.
- כל ילד יכול לבחור צבע שמתאים
- לאיך הוא מרגיש עכשיו ולהכניס
- פונפון לצנצנת הכיתתית המתאימה.

אין חובת להסביר את הבחירה.

חומרים נדרשים:
ממזדת סיפורים, צנצנות ריקות, חוטים/פונפונים, צבעים, טושים, דפי יצירה, ניירות קרפ, צבעים, כרטיסי מצבים, דבק ומספריים.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-45 דקות

ספר / מוקד

"לפעמים" – פאול קור

נושא: עולם הרגשות –
מותר להרגיש כל רגש

סיפור עדין ומרגש שמציג את מצבי הרוח השונים שילדים חווים – שמחה, עצב, כעס, פחד, הפתעה, זרוגע ועוד – ומראה שכולם חלק טבעי ונורמלי מהחיים.

פתיחה מסקרנת

מוציאים מהמזודה קופסת רגשות עם כרטיסי פנים/אמוג'ים שונים (שמחה, עצב, כעס, פחד, רוגע, הפתעה).
שואלים: "איזה רגש אני מרגיש עכשיו?" "מתי אנחנו מרגישים כך?"
מציגים כמה כרטיסים ומזמינים את הילדים לבחור רגש שמתחבר אליהם היום.

שאלות במהלך ההקראה

- אילו רגשות הילד מרגיש בסיפור?
- איך הוא יודע מה הוא מרגיש?
- מה קורה כשמרגישים יותר מרגש אחד יחד?
- האם גם אתם מרגישים לפעמים כך?
- למה חשוב להכיר ולדבר על רגשות?

פעילות מרכזית – יצירה

"גלגל הרגשות שלי"

כל ילד מקבל דף עיגול גדול המחולק למספר חלקים. בכל חלק מציירים פנים של רגש שונה (שמחה, עצב, כעס, פחד, רוגע, אהבה ועוד) וצבעים בהתאם.
אפשר להוסיף מילים או סימנים.
ניתן להכין מעגל מסתובב עם חץ, או להשאיר כגלגל קבוע.

סיום

יושבים במעגל. כל ילד בוחר כרטיס רגש ומתאר: "לפעמים אני מרגיש..."
"וזה בסדר, כי כל רגש הוא חלק ממני"
מסיימים במסר מחזק: **"כל הרגשות מוזרים, הם באים והולכים – וזה חלק מהחיים"**

חומרים נדרשים:
מזודת סיפורים, כרטיסי רגשות, דפי יצירה, צבעים, מספריים, מדבקות, דבק ועוד.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
45 דקות

לשים את הכעס בקופסא

תיקי יידס

אני יכול להתמודד

ספר / מוקד

"לשים את הכעס בקופסה"

תיקי יידס

נושא: אני יכול להתמודד

סיפור על ילד שמרגיש כעס, לומד להבין אותו ומוצא דרכים שיעזרו לו להירגע ולנהל את הרגש בצורה טובה.

פתיחה מסקרנת

מוצאים מהמזודה קופסה סגורה. שואלים: "מה לדעתכם יש בקופסה?" מציעים רעיונות שונים. ואז: "היום נכיר ילד שמגלה מה מתביאים בקופסה..."

שאלות במהלך ההקראה

- מתי הילד מרגיש כעס?
- מה גורם לו לכעוס?
- איך הוא מתמודד עם הכעס?
- מה עוזר לו להירגע?
- האם גם אתם מרגישים כעס?
- מה עוד יכול לעזור כשאנחנו כועסים?
- איך אפשר להגיב כעס בצורה מכבדת?

מדברים על הסיפור

- מה גורם לכם להרגיש כעס?
- איך אתם יודעים שזה כעס?
- מה עוזר לכם להירגע?
- מה נוכל לעשות במקום לכעוס?
- איך אפשר להגיד מה אנחנו מרגישים בלי לפגוע באחרים?

יוצרים בעקבות הסיפור

"קופסת הכעסים שלי"

- כל ילד מקבל תבנית לקופסה.
- מכינים כדורי נייר עם פרצופים של מצבים שמכעיסים.
- כותבים או מציירים מה עוזר לי להירגע.
- מקישים את הקופסה האישית.
- אפשר להוסיף גם "רשימת כלים" להתמודדות עם כעס,

מסיימים יחד

יושבים במעגל. כל ילד אומר משפט מחזק שיעזור לו כשכעועס, למשל:

"אני יכול להירגע..."

"אני עוצר ננושם..."

"אני בוחר בדרך טובה..."

חומרים נדרשים:
קופסאות קרטון/דפי יצירה, דפי מצבים, צבעים, מספריים, דבק, טושים, מודל לקופסה.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

ספר / מוקד

"האריה שבפנים"
רייצ'ל ברייט
נושא: הכוח שבתוכי

סיפור על עכבר קטן שמרגיש לא מספיק אמיץ, ומגלה שכוח אמיתי לא תלוי בגודל אלא נמצא בתוכו – בכל אחד מאיתנו.

פותחים בסקרנות

מוצאים ממזוודת הסיפורים עכבר קטן ואריה. שואלים: "מי לדעתכם חזק יותר?" ומצביעים: אחד כך: "האם יכול להיות שלעכבר יש כוח שאין לאריה?".

שאלות במהלך ההקראה

- איך העכבר מרגיש בתחילת הסיפור?
- למה הוא רוצה להיות כמו האריה?
- מה הוא חושב שיעזור לו?
- מה אנתנו מגלים על האריה?
- האם מישהו גדול תמיד אמיץ?
- האם מישהו קטן תמיד חלש?
- איזה כוח העכבר גילה בעצמו?

פעילות מרכזית – יצירה

"האריה שבתוכי"

כל ילד יוצר פני אריה עם רעמה מרצועות נייר. על הרצועות מציירים/כותבים חוזקות: אני חבר טוב, אני מצחיק, אני עוזר, אני טוב בכדוה, אני מצייר יפה, אני מנסה שוב...
לילדים שמתקשים לבחור – מציעים כרטיסי חוזקות מאוירים.

סיום

כל ילד בוחר רצועה אחת ומשלים:
"יש בי כוח של...".
מסיימים יחד:
"לא צריך להיות גדול כדי להיות חזק"

חומרים נדרשים:
מזוודת סיפורים, בובת אריה ועכבר, דפי יצירה, רצועות נייר, צבעים, מספריים, דבק, כרטיסי חוזקות.

קהל יעד:
כיתה א' וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-**45** דקות

ספר / מוקד

"סיפור חנוכה על המכבים"
בעיבוד מותאם לילדים
נושא: מהו אומץ?

סיפור על קבוצת אנשים קטנה ואמיצה שלא ויתרה, שפעלה למרות הקשיים, והביאה אור לעולם. סיפור על אמונה, עוז ונחישות.

פתיחה מסקרנת

מחשיכים מעט את החדר.
מדליקים נר LED אחד ושואלים:
"זה רק אור קטן. האם הוא מצליח לשנות משהו בחדר?"
לאחר מכן מוציאים מהמזוודה מגן קטן/תמונה של מגן.

שאלות במהלך ההקראה

- ממה המכבים יכלו לפחד?
- למה בכל זאת החליטו לפעול?
- האם להיות אמיץ פירושו לא לפחד בכלל?
- האם אפשר לפחד ולעשות משהו אמיץ?
- איפה בסיפור היה "אור" גם לפני שהדליקו את המנורה?

פעילות מרכזית – יצירה

"מגן האומץ שלי"

כל ילד מקבל מגן מקרטון ומקשט אותו.
במרכז מציירים מצב שבו היו אמיצים או משהו שהם רוצים לאזור אומץ לנסות: להכיר חבר, לישון לבד, לנסות משימה קשה, לדבר בפני הכיתה וכו'.

ניתן להוסיף כרטיסי דוגמאות למי שזקוק לרעיונות.

סיום

מעבירים נר LED במעגל.
מי שרוצה משלים:
"הייתי אמיץ כש..."
או **"אני רוצה לנסות...."**.

חומרים נדרשים:
מזוודת סיפורים, נר LED, מגן מקרטון, חומרי יצירה (צבעים, דפי נייר/קרטון, מספריים, דבק, קישוטים).

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-**45** דקות

ספר / מוקד

סיפור חנוכה בנושא אור / נס פך השמן
בעיבוד לילדים
נושא: האור שבי

סיפור על הפך הקטן, האור שנשאר דולק שמונה ימים והתקווה שממשיכה להאיר גם כשזה נראה בלתי אפשרי.

פתיחה מסקרנת

מביאים קופסה חשוכה עם חורים קטנים. בתחילה היא חשוכה, ואז מכניסים לתוכה אור קטן, הילדים רואים כיצד האור יוצא מכל החורים.
שואלים: "איך אור כל כך קטן מצליח להגיע לכל כך הרבה מקומות?"

שאלות במהלך ההקראה

- למה היה חשוב להדליק את המנורה?
- מה היה מיוחד בפך הקטן?
- מה פירוש "להאיר" למישהו גם בלי נר?
- האם מילה טובה יכולה להיות אור?
- האם ילד יכול "להאיר" כיתה שלמה?

פעילות מרכזית – יצירה

"החנוכייה של הכוחות שלנו"

- כל ילד מקבל נר גדול מנייר.
- בתוך הלהבה מצייר את עצמו ובגוף הנר כותבים/מציירים דבר טוב שהוא מביא לכיתה.
- מחברים את כל הנרות לחנוכייה כיתתית גדולה עם הכותרת:
  "כל אחד הוא אור קטן – וביחד אור גדול".

סיום

כל ילד מדליק באופן סמלי את הנר שלו באמצעות הצמדת להבה ואומר:
"האור שלי הוא..."

- ילדים שאינם רוצים לדבר יכולים לבחור כרטיס חוזקה ולהניח אותו ליד הנר.

חומרים נדרשים:
קופסה, נר LED, חנוכייה גדולה, דפי נרות, צבעים, מספריים, כרטיסי חוזקות, דבק.

קהל יעד:
כיתה א' וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

ספר / מוקד

"גברת קרש ומר מערוך"
דתיה בן דור
נושא: יחד, שמחה ושיתוף

סיפור על גברת קרש שיוצאת לטיול בעוד שאר כלי המטבח עסוקים בהכנת לביבות לחנוכה. הסיפור מלמד על קבלת בחירות שונות, על שמחה בעשייה משותפת ועל כך שלכל אחד יש תפקיד.

פתיחה מסקרנת

מהמזודה מבצבץ קרש עץ. מוציאים את הקרש ושואלים: **"מי לדעתכם יוצא לטיול?"**

ולאחר מכן מציגים גם מערוך, כף, מחבת ומגרדת. שואלים: מה הם עושים עכשיו? מי חושב שיצא לטיול איתה? ומנחשים מה יקרה בסיפור.

שאלות במהלך ההקראה

- למה רק גברת קרש יוצאת לטיול?
- מה עושים שאר כלי המטבח?
- איך מרגיש הקרש כשהיא יוצאת לדרך?
- מה מיוחד בכל כלי מטבח בעבודה שלו?
- למה חשוב לעבוד יחד?
- האם כל אחד צריך לעשות את אותו דבר?
- איך אפשר לשמוח גם כשאחרים עושים משהו אחר?
- אילו עבודות בבית עוזרות לנו להרגיש יחד ומשפחה?

פעילות מרכזית – יצירה

"קרש לטיול"

- כל ילד יוצר את גברת קרש שיוצאת לטיול – מקרטון/עץ/בריסטול.
- מקשטים אותה, וטנבלה קטן עם תרמיל או כובע/מטפחת.
- לילדים שמעוניינים – יוצרים גם כלי מטבח נוספים להשלמת התמונה (מערוך, כף, מחבת...), ומסדרים יחד את הסצנה על רקע מטבח.
- אפשר להוסיף כתובת: **"לכל אחד יש תפקיד מיוחד" / "עושים יחד".**

סיום

- המחזה קצרה – הילדים מחזיקים את הדמויות (הקרש או כלי המטבח) ומשתפים: **"מה הדמות שלי עושה?"** או **"מה אני אוהב/ת לעשות יחד עם אחרים?"**
- מסיימים יחד בשיר חנוכה או ריקוד קצר.

חומרים נדרשים:
בריסטול/קרטון, צבעים, מקלות ארטיק, דבק, מספריים, חומרי קישוט, (נייתן לשלב אביזרי מטבח אמיתיים/דמויות).

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-45 דקות

חודש טבת

פחדון בארון

מרסר מאיר

נושא היחידה:
פחדים, אומץ והתמודדות עם מצבים מפחידים

פותחים בסקרנות

- משותחים מעט את החדר ומניחים את מזוודת הסיפורים הסגורה.
- "אני בטוחה ששמעתי משהו זז בפנים..."
- מאפשרים לילדים לנחש.
- פותחים בזהירות ומגלים פנס ובובת מפלצת קטנה.

קוראים יחד

- מה הילד מפחד?
- האם הוא ראה את הפחדון או דמיין אותו?
- מה הוא חושב שיקרה?
- מה קורה כשהוא סוף-סוף פוגש אותו?
- האם הפחדון הוא בדיוק כפי שדמיין?
- מי מפחד ממי?
- האם משהו יכול להיראות מפחיד לפני שמכירים אותו?

מדברים על הסיפור

- האם גם אתם לפעמים מרגישים דברים מפחידים?
- מה אפשר לעשות כשמרגישים פחד?
- האם דברים מפחידים יכולים להיות גם מצחיקים?
- למה כדאי להכיר את מה שמפחיד אותנו?

יוצרים בעקבות הסיפור

- **"המפלצת שלי כבר לא מפחידה!"**
- הילדים מקבלים דמות מפלצת ומקשטים אותה בצבעים מצחיקים: משקפיים, פפיון, גרביים, כובע, שיער וכו'.
- אפשר למציא לה שם מצחיק ותכונה טובה.

מסיימים יחד

- מאירים בפנס על המפלצת וכל ילד/ה מציי/ה אותה: "חשבתי שהיא מפחידה, אבל בעצם היא ..."

חומרים נדרשים:
מזוודת סיפורים, פנס, בובת מפלצת קטנה, דמיות מפלצת להדפסה, חומרי יצירה וקישוט.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-45 דקות

פותחים בסקרנות

מהמזוודה מוציאים בהדרגה קרן, שיניים, טפרים/כפותי ורגל או תמונות שלהם.
"איזו מפלצת אפשר להרכיב מכל הדברים האלה?"
הילדים ממציאים יחד מפלצת ורק אז פוגשים את "טרופותי".

קוראים יחד

עוצרים במהלך הסיפור:
למה העכבר ממציא את טרופותי?
מה הוא מנסה לעשות?
האם העכבר גדול וחזק?
אז מה הכוח שלו?
מה קורה כשטרופותי באמת מופיע?
איך העכבר מצליח להתמודד?
האם חייבים להיות גדולים כדי להיות אמיצים?

מדברים על הסיפור

האם קרה לכם שהצלחתם לפתור בעיה בעזרת רעיון חכם?
מה אפשר לעשות כשמישהו גדול או חזק מאיתנו?
האם אומץ הוא רק כוח גופני?
למה טוב להיות שונים?

יוצרים בעקבות הסיפור

"המפלצת הדמיונית שלי"
כל ילד מקבל חלקי גוף שונים מנייר ומרכיב מהם מפלצת חדשה לחלוטין. מוסיפים שם וכוח מיוחד. אפשר ליצור "גלריית מפלצות" כיתתית.

מסיימים יחד

משחק: המורה מציגה בעיה והילדים מציעים "רעיון של עכבר חכם" לפתרון.
מסיימים במשפט:
"לפעמים הכוח נמצא בראש שלנו."

חמרים נדרשים:
מזוודת סיפורים, חלקי גוף מנייר, מספריים, דבק, טושים, חומרי יצירה

גיל/קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
45 דקות

ספר / מוקד

"לאן הולכות הדאגות בלילות?"
אנתוני בראון
נושא: התמודדות עם דאגות ופחדים

סיפור על ילד שמרגיש הרבה דאגות, ניקך בלילות. סבתא לוי מציגה לו בובות דאגות, קאגים, שמטיפ לו שנסייעות לשתאת הדאגות, להרגיע את המחשבות ולמצוא דרכים להתמודד.

פתיחה מסקרנת

מוציאים מהמזוודה שקית קטנה ובה אבן אחת. מזמינים ילד להחזיק אותה ומוסיפים עוד אבנים. בכל פעם אומרים:
"עוד דאגה... ועוד דאגה..."
שואלים: "איך מרגישים כשסוחבים כל כך הרבה דאגות?"
לאחר מכן מוציאים בובה קטנה ושואלים: האם בובה קטנטנה יכולה לעזור לנו?"

שאלות במהלך ההקראה

- ממה בילי דואג?
- מתי הדאגות שלו מתגברות?
- האם הדאגות שלו תמיד קשורות לדברים שבאמת קורים?
- מה ההורים שלו עושים כדי לעזור לו?
- מדוע הוא עדיין מתקשה להירגע?
- מה סבתא מציעה לו?
- כיצד בובות הדאגה עוזרות לו?
- מדוע בהמשך הוא מתחיל לדאוג גם לבובות?
- מה הוא מחליט לעשות כדי לעזור להן?

פעילות מרכזית – יצירה

"בובת הדאגות שלי"

- כל ילד יוצר בובת דאגה קטנה בנסגנון בובות הדאגה של גואטמלה – מבד, חוטי צמר, צבעוניים וסרטים.
- מעניקים לבובה שם ומכינים לה מיטה מיטה קטנה (קופסת גפרורים או קופסת קרטון).
- מסבורים שאפשר לספר לבובה על דאגה, לצייר צת אותה או לבקש ממבוגר לעזור לנו.
- לילדים המתקשים במוטוריקה עדינה אפשר להציע בובה מוכנה לקישוט.

סיום

"מה עוזר לי כשאני דואג?"

- יושבים במעגל. מוציאים כרטיסי "עוזרי דאגה":
- לספר למישהו, לקבל היבוק, לנשום עמוק, לצייר, להקשיב למוזיקה או לשחק.
- כל ילד בוחר כרטיס ומשלים:
  "כשאני דואג, יככל לעזור לי..."
- מסיימים במששפס: **"אני לא חייב להישאר לבד עם הדאגות של".**

חומרים נדרשים:
בד, חוטי צמר, חוטים צבעוניים, מקלות ארטיק/גפרורים, קופסאות קטנות, יעיניים (לא חובה), מספריים, דבק, כרטיסי עוזרי דאגה.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

ספר / מוקד

"דרקון – אין דבר כזה"
ג'ק קנט
נושא: נותנים מקום לרגשות – כשמשהו מפחיד, מדאיג או מפריע לנו, חשוב לדבר עליו ולא להתעלם ממנו.

סיפור על בילי שמגלה דרקון קטן בביתו. כאשר מתעלמים ממנו, הדרקון הולך וגדל, עד שהוא ממלא את הבית כולו. רק כשמכירים בקיומו ומתייחסים אליו, הוא חוזר להיות קטן.

פתיחה מסקרנת

מה מסתתר במזודה?

מוציאים ממזוודת הסיפורים דרקון קטן ושואלים: מה אתם חושבים עליו? הוא מפחיד או חמוד?
לאחר מכן מוציאים תמונה של דרקון גדול ואומרים: "איך יכול להיות שדרקון קטן כל כך הפך לדרקון ענקי"? מאפשרים לילדים להעלות השערות לפני ההקראה.

שאלות במהלך ההקראה

- מה בילי מגלה בבוקר?
- כיצד הוא מגיב כשהוא רואה את הדרקון?
- מה אמא אומרת לו?
- למה לדעתכם הדרקון הולך וגדל?
- איך בילי מרגיש כשלא מאמינים לו?
- מה קורה כשהדרקון נעשה גדול מאוד?
- מה גורם לו לחזור להיות קטן?
- למה לדעתכם חשוב היה לבילי שמישהו יקשיב לו?

פעילות מרכזית – יצירה

"הדרקון שלי קטן וגדול"

- כל ילד מקבל דף עם שני דרקונים: דרקון קטן ודרקון גדול.
- על הדרקון הגדול מציירים/כותבים משהו שמטריד, מפחיד או מדאיג.
- על הדרקון הקטן מציירים/כותבים מה יכול לעזור להם להרגיש טוב יותר.
- אפשר גם להכין דרקון מתקפל מנייר שקטן וגדל – ולצבוע ולקשט.

סיום

"מקטינים את הדרקון"

- יושבים במעגל. המורה מציגה מצבים מהחיים ואת הדרקון הגדול ומבקשת רעיונות להתדדות.
- על כל רעיון מקפלים חלק מהדרקון עד שהוא נעשה קטן.
- מסיימים במשפט: **"כשמשהו מפריע לי, אני יכול לדבר עליו ולבקש עזרה".**

חומרים נדרשים:
דפי הדפסה, צבעים, עפרונות, מספריים, דבק, חומרי יצירה, קופסת סיפורים, פריטי דרקון (תמונה/בובה קטנה).

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

ספר / מוקד

"הנקודה"
פיטר ה' ריינולדס
נושא: אני צומח
טעויות, התמדה ולמידה

סיפור על ושתי, ילדה שמאמינה שאינה יודעת לצייר. המורה מבקשת ממנה רק לשים נקודה על הדף. הנקודה מובילה אותה למסע של גילוי עצמי, יצירתיות ואמונה ביכולות שלה.

פתיחה מסקרנת

נקודה אחת יכולה להיות משהו גדול

במזוודת הסיפורים נמצא דף לבן וטוש. אומרים: "אנ" רוצה לצייר ציור יפה, אבל אני לא יודעת לצייר..." ומניחים נקודה אחת במרכז הדף. "זה נחשב ציור?" מאפשרים לילדים להציע מה אפשר לעשות עם הנקודה.

שאלות במהלך ההקראה

- למה ושתי לא רוצה לצייר?
- איך היא מרגישה כשהמורה מבקשת ממנה לנסות?
- מה המורה יכולה לומר את הנקודה?
- מה קורה לאחרי שחיא רואה אותה במסגרת?
- האם היא הירית מיד יצירת מצוינת?
- מה גרם לה להמשיך?
- מה היא עושה בסוף עבור הילד האחר?

פעילות מרכזית – יצירה

"הנקודה שלי"

- כל ילד מקבל דף שבמרכזו נקודה אחת בלבד המשימה: להפוך אותה לכל דבר שרוצה, אפשר להשתמש בצבעים, טושים, עפרונות, מדבקות, חומרים מגוונים. אין דוגמת של המורה כדי אפשר יצירתיות וחופש ביטוי. תולים את היצירות עם הכותרת: **"כל אחר מתחיל מנקודה"**.

סיכום

"מה יצא מהנקודה שלי?"

- כל ילד מתבונן ביצירה ומשלים: "התחלתי מנקודה ויצרתי..."
- מסיימים במשפט: **"לא חייבים לדעת – אפשר להתחקיל ולנסות".**

חומרים נדרשים:
הספר "הנקודה", דף לבן, טושים, צבעים, עפרונות, מדבקות, וחומרים מגוונים ליצירה, לוח תצוגה לתלייית העבודות.

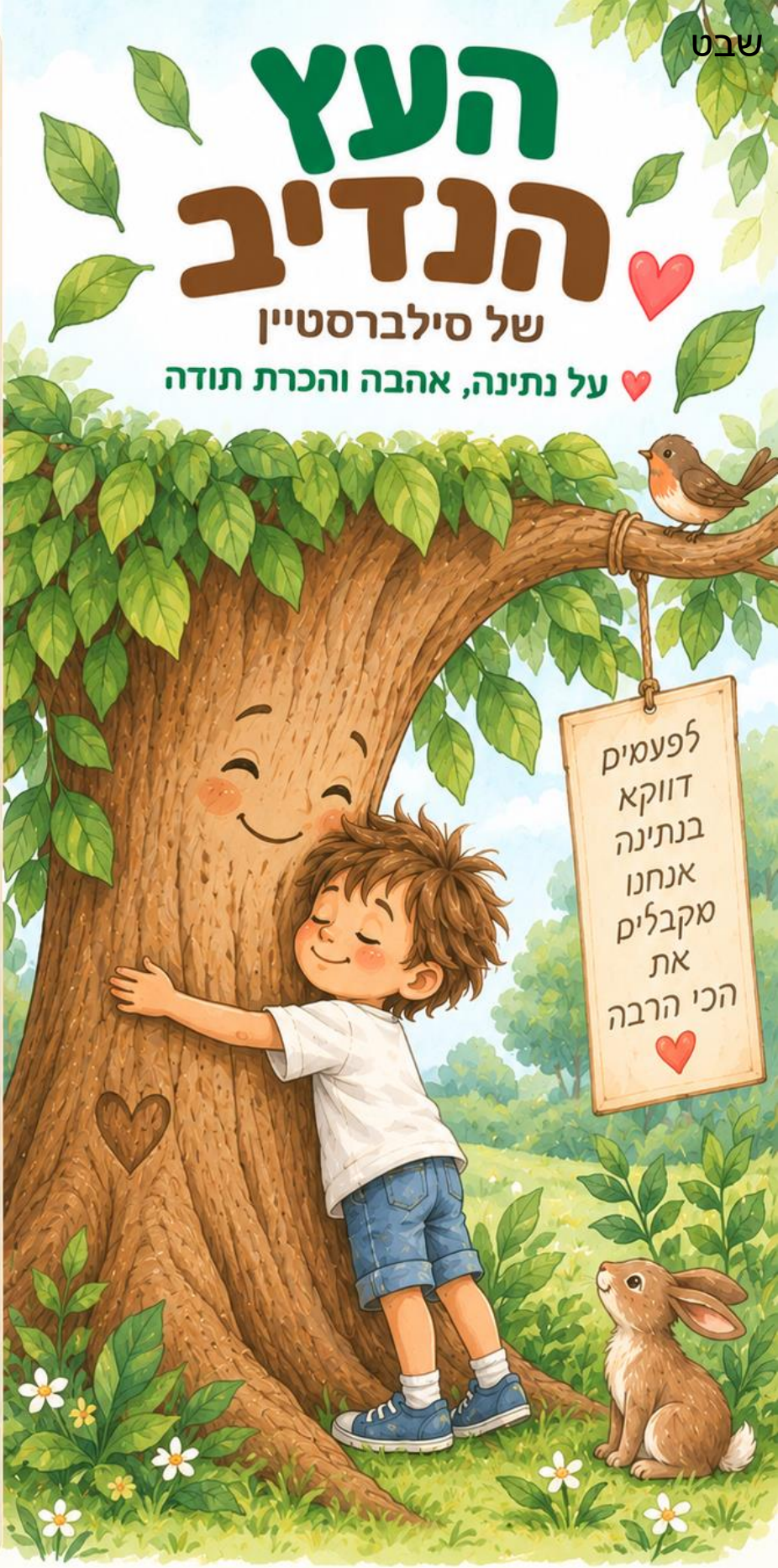
קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-**45** דקות

העץ הנדיב

של סילברסטיין

על נתינה, אהבה והכרת תודה

פותחים בסקרנות

- מה אתם רואים בתמונה?
- מה לדעתכם העץ מרגיש?
- מה זה אומר להיות נדיב?
- כיצד לדעתכם הסיפור יתפתח?

קוראים יחד

- מה קרה בתחילת הסיפור?
- איך השתנתה מערכת היחסים בין הילד לעץ?
- מה העץ נתן לילד לאורך השנים?
- מה לדעתכם הרגיש העץ?
- מה לדעתכם למד הילד?

מדברים על הסיפור

- מהי נדיבות?
- האם חשוב לתת גם כשלא מקבלים בתזרה?
- איך מרגישים כשנותנים?
- אילו דוגמאות לנדיבות אתם מכירים מחייים לחחנים?
- מה אפשר ללמוד מהעץ?
- איך נוכל להיות נדיבים יותר?

יוצרים בעקבות הסיפור

- מכינים "עץ הנתינה" של הכיתה – כל תלמיד כותב/מצייר כיצד הוא יכול לתת ולתורר לאחרים.
- יוצרים עלים עם מעשי נדיבות קטנים.
- מציירים את העץ שלנו – מה היינו רוצים לתת?
- כותבים מכתב תודה למישהו שנותן לנו (כמו העץ).

מסיימים יחד

- מה לקחנו מהסיפור?
- במה נרצה להיות נדיבים יותר?
- כל אחד משתף במעשה נדיבות קטן שהוא מתכוון לעשות.

נדרש:
דפי ציור, צבעים, טושים, מספריים, דבק, בריסטולים או ברכה, ופתקיים בצורת עלים.

הבנות ועבודה קבוצתית
יצירה ולמידה רגשית
שיח ערכי

משך זמן:
45 דקות

ספר / מוקד

"הדבר המדהים ביותר"
אשלי ספיירס
נושא: כשלא מצליח לי

סיפור על ילדה שרוצה לבנות את הדבר המדהים ביותר.
היא מתנסה **שוב ושוב**, נתקלת בקשיים ומתאכזבת, עד שהיא לוקחת הפסקה, נרגעת וחזרה עם רעיונות חדשים.
הסיפור מדגיש שהתמדה, סבלנות וניסיון חוזר יכולים להוביל להצלחה.

פתיחה מסקרנת

"מה קורה כשזה נופל?"

מציגים מבנה קטן שהתפרק – למשל מגדל מקוביות שנופל בכוונה.
מנסים שוב והוא "בטעות" נופל.
שואלים: **"אוף! כדאי לי להפסיק?"**
מאפשרים לילדים לשתף:
איך מרגישים כשמשהו לא מצליח?
מה עושים עכשיו?

שאלות במהלך ההקראה

- מה הילדה רוצה לבנות?
- האם זה מצליח בפעם הראשונה?
- איך היא מרגישה כשהדברים לא יוצאים כמו שרצתה?
- מה קורה כשהכעס גדל?
- למה היא יוצאת לטיול?
- מה משתנה אחרי שהיא נרגעת?
- האם הניסיונות שלא הצליחו היו מיותרים?
- מה היא למדה מהם?

פעילות מרכזית – יצירה

"בונים את הדבר המופלא ביותר"

נותנים לילדים חומרי יצירה פתוחים: גלילי נייר, קופסאות קטנות, מקלות, נייר, מדבקות, מכסים, חוטים ועוד.
המשימה: להמציא ולבנות משהו משלכם.
אם משהו נופל או לא עובד – יעצרים, חושבים ושואלים: **"מה אפשר לשנות?"**
מדגישים שאין מוצר נכון או לא נכון, והתהליך חשוב יותר מהתוצאה.

סיום

"איך הגעתי לפה?"

מציגים את ההמצאות. במקום "מי" הצליח?, שואלים: **"מה שיניתם בדרך?"**
ו-**"מה לא עבר בהתחלה** ובסוף הסתדר"?
מסיימים במשפט: **"זה בסדר שלא מצליח בפעם הראשונה – אני יכול לנסות שוב!**

חומרים נדרשים:
חומרי יצירה פתוחים (קופסאות, גלילי נייר, מקלות, מדבקות, מכסים, נייר, דבק, מספריים ועוד).

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-**45** דקות

ספר / מוקד

"משהו אחר"
קתרין קייב
נושא: להיות שונה ולהרגיש שייך

סיפור על יצור קטן ושונה שמנסה מאוד להיות כמו כולם, אבל לא מצליח. הוא מרגיש שאין שייך, עד שמגיע לביתו יצור אחר שמזכיר לו כמה מיוחד הוא ושונות יכולה להיות מתנה.

פתיחה מסקרנת

"מי יוצא דופן?"

במזודת הסיפורים נמצאים כמה הפתעות מאותה משפחה ואחד שונה – למשל, 4 כפות ומזלג. מציגים את ההפצים ושואלים: מי יוצא דופן? האם בגלל שהוא שונה הוא לא יכול להיות איתנו?

שאלות במהלך ההקראה

- למה "משהו אחר" מנסה להיות כמו כולם?
- איך הוא מרגיש כשאומרים לו שהוא לא שייך?
- מה הוא עושה כשמגיע היצור המוזר לביתו?
- למה בהתחלה הוא לא רוצה לקבל אותו?
- מתי הוא מבין שהוא מתנהג אליו בדיוק כפי שהתנהגו אליו?
- האם חברים חייבים להיות דומים?

פעילות מרכזית – יצירה

"יש לנו משהו משותף!"

כל ילד יוצר דמות דמיינית שונה ומיוחדת מחומרים מגוונים: נייר, צבעים, מדבקות, שיניים זזות, נוצות, בדים ועוד.
אחר כך מתפשים בזוגות דבר אחד שונתי הדמיות הולקות, להרות שהן שונות. מציגים את הדמיות בתערוכה כיתתית בכותרת: **"שונים – ושייכים"**.

סיום

"זה בסדר להיות שונה..."

עומדים ליד כל הדמיות וכל ילד משלים: "זה בסדר להיות שונה ב...".
אפשר גם לבחור כרטיס ולענות במשפט:

- מראה | דברים שאני אוהב
- דברים שאני יודע לעשות
- הדרך שבה אני חושב.

חומרים נדרשים:
סיפור, חפצים למזווה, חומרי יצירה מגוונים, מספרים, דבק, מדבקות, שיניים זזות, בדי, ועוד.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-**45** דקות

ספר / מוקד

מגילת אסתר – עיבוד לילדים
נושא: אסתר – להיות אני וגם להיות אמיץ

סיפור מגילת אסתר על ילדה יהודייה רגילה, שהופכת למלכה, מסתירה בתחילה את זהותה, ועם הזמן מוצאת את הכוח להיות אמיצה, לפעול ולעזור לעמה.

פתיחה מסקרנת

"מי אני מתחת למסכה?"

מהמזודה יוצאים כתר ומסכה. המורה חובשת את הכתר ומסתירה את הפנים במסכה: "אתם יודעים מי אני גם כשהפנים שלי מוסתרות? מכאן עוברים לאסתר, שהסתירה בתחילת הסיפור חלק מזהותה.

שאלות במהלך ההקראה

- מי הייתה אסתר לפני שהפכה למלכה?
- מה היא לא סיפרה בבתחלה?
- מדוע מרדכי מבקש ממנה לפעול?
- האם היא פחדה?
- מה היה יכול לקרות?
- מה הופך את המעשה שלה לאמיץ?
- האם אומץ אומר שלא מפחדים?

פעילות מרכזית – יצירה

"כתר האומץ של אסתר – "וכתר האומץ שלי"

יוצרים כתר. בחזית מציירים דבר שהילד אוהב בעצמו: (למשל: לב גדול, תחביב, תכונה טובה). על "אבני החן" מוסיפים דברים שנותנים לו כוח:
משפחה, חבר, משהו שהוא טוב בו, אדם שעוזר לו וכו'.
אפשר להשתמש בתבנית כתר ולקשט בבריסנולים, מדבקות, אבנים ותמונות מסמלים.

סיום

"יש בי כוח"

כל ילד מוזמן לחבוש את הכתר ולבחור: "אני אמיץ כש..... / "יש בי כוח של...".
אפשר לשתף במעגל או לכתוב על פתק ולהדביק על לוח כיתתי: "הכוחות שלנו".

חומרים נדרשים:
סיפור מגילת אסתר (עיבוד לילדים), כתר ומסכה, תבנית כתר, בריסטולים, מדבקות, טושים, מספריים, אבנים/קישוטים.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-**45** דקות

ספר / מוקד

"חומפס" – שלומית כהן-אסיף

נושא: מתחפשים ונשארים אנחנו.

חומפס הוא דובון שמקנא בתכונות של בעלי חיים אחרים ומבקש לעצמו חלקי גוף שונים. הוא משנה את מראהו עד שכבר לא נראה כמו עצמו ורק באהבת אמו הוא מבין שהוא מספיק מיוחד בדיוק כמו שהוא.

פתיחה מסקרנת

"מי מסתתר מאחורי התחפושת?"

מוציאים ממזודת הסיפורים אביזרי תחפושת שונים (אוזני ארנב, זנב, כנפיים, קרניים ועוד).

מזמינים ילד להתחפש ושואלים:

- למה בחרת דווקא בתחפושת זו?
- האם התחפושת משנה מי אתה?
- מה נשאר אצלך אותו הדבר?

מציגים בובת דוב ושואלים:

"מה יקרה אם הדוב שלנו ירצה להתחפש לכמה חיות בבת אחת?"

שאלות במהלך ההקראה

- במה חומפס מקנא בכל פעם?
- למה הוא רוצה את מה שיש לחיה האחרת?
- איך הוא מרגיש אחרי כל שינוי?
- מה קורה למראה שלו כשמוסיפים עוד חלקים?
- האם הוא עדיין נראה כמו דוב?
- מדוע בני משפחתו מתקשים לזהות אותו?
- מה עוזר לחומפס לחזור להיות עצמו?

פעילות מרכזית – יצירה

"התחפושת של חומפס"

כל ילד מקבל איור של דוב וחלקי גוף מאוירים של בעלי חיים שונים. הילדים יוצרים לדוב תחפושת דמיינית – אוזניים, כנפיים, זנבות, קרניים ועוד.

לאחר מכן מדביקים לב גדול ועליו מציירים/כותבים דבר אחד שמיוחד בהם.

יצירים תערוכה כיתתית:

"מתחפשים ונשארים מיוחדים"!

סיום

"מה מסתתר מתחת לתחפושת?"

יושבים במעגל. כל ילד בוחר אביזר תחפושת ומשלים:

"אני ייכול להתחפש ל"..." אבל אני תמיד נשאר."

או: "משהו מיוחד בי הוא...".

מסיימים יחד במשפט:

"תחפושת יכולה לשנות את המראה שלי, אבל היא לא משנה את מי שאני".

חומרים נדרשים:
ספר "חומפס", איור גדול של דוב, חלקי גוף מחיות שונות (להדפסה/גזירה), דפי יצירה, צבעים, מספריים, ואביזרי תחפושת (אופציונלי).

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

חודש
ניסן

יוצאים לחופשי

סיפור פסח בעיבוד לילדים

נושא היחידה:

"יוצאים לחופשי"

חופש, בחירה, עצמאות ועזרה

ספר / מוקד

יציאת מצרים – סיפור פסח בעיבוד לילדים

נושא: מהו חופש?

סיפור על בני ישראל במצרים, שהיו עבדים. ולא יכלו לבחור. על המסע שלהם אל החופש. הסיפור מאפשר לשוחח עם הילדים על חירות, בחירה, אומץ והתמודדות עם קושי עד לשיונוי גדול.

פתיחה מסקרנת

"איך זה מרגיש?"

מביאים שרשרת גדולה מחוליות נייר. מזמינים ילד ומגבילים בעדינות פעולה פשוטה: "אתה יוכל לבחור טוש – אבל רק את האדום" או "את יכולה לצייר – אבל רק ינגולים". שואלים: "איך זה מרגיש כשמישהו אחר מחליט בשבילי הכול? ואז קורעים חוליה מהשרשרת.

שאלות במהלך ההקראה

- איך הרגישו בני ישראל במצרים?
- מה הם לא יכלו לבחור?
- למה הם רצו לצאת ממצרים?
- איך לדעתכם הרגישו כשפרעה שוב אמר "לא"?
- איך הרגישו כשיצאו ממצרים?
- מה בעצם השתנה כשהפכו לבני חורין?

פעילות מרכזית – יצירה

"קורעים את שרשרת העבדות"

כל ילד מקבל חוליות נייר שבה מצייר משהו שלא היה רוצה שיכריחו אותו לעשות. מחברים את החוליות לשרשרת ארוכה. לאחר מכן פותחים את השרשרת – סמל ליציאה לחופש.

בהמשך יוצרים "כנפי חירות" ומקשטים אותן בדברים שהילדים אוהבים לבחור ולעשות בעצמם.

סיום

"החופש לבחור"

משחק בחירה: מציגים בכל פעם שתי אפשרויות פשוטות (למשל: צבע, משחק, פעילות) והילדים בוחרים. מסיימים במשפט:

"להיות חופשי זה גם להיות מסוגל לבחור".

חומרים נדרשים:
סיפור יציאת מצרים בעיבוד לילדים, חוליות נייר, צבעיים, מספריים, דבק, בריסטולים, טושים, מדבקות, ועוד.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

ספר / מוקד

"הלויתן והשבלול"
ג'וליה דונלדסון
נושא: גם קטן יכול לעזור

סיפור על שבלול קטן שיצא למסע בגדול בעולם, פוגש ליווייתן ענק, ובסוף מצליח לעזור לו לכרות גודלו הקטן.
הסיפור מלמד שגם קטן יכול לעשות דברים גדולים ולהשפיע.

פתיחה מסקרנת

"מי יציל את מי?"

מהמזודה מוצאים לווייתן גדול ושבלול זעיר.
שואלים: "אם אחד מהם יצטרך להציל, את השני – מי לדעתכם יציל את מי"?
עורכים הצבעה ושומרים את התשובה לסוף הסיפור.

שאלות במהלך ההקראה

- למה השבלול רוצה לצאת למסע?
- איך הוא מצליח לצאת לסרות שהוא קטן?
- איך הוא מרגיש מול העולם הגדול?
- מה קורה ללווייתן?
- מי מצליח לעזור לו?
- איך יצור כל כך קטן מצליח לעשות דבר גדול?
- האם הגודל שלנו קובע כמה אנחנו יכולים לעזור?

פעילות מרכזית – יצירה

"קטן אבל יכול!"

כל ילד ייצר שבלול מחומרים שונים (נייר, קרטון, צמר, דפי צבע, מדבקות ועוד).
על הקונכייה מציירים/כותבים:

- דבר אחד שאני כבר מסוגל לעשות בעצמי.
- דבר אחד שאני יכול לעשות כדי לעזור לאחר (לסדר, להביא משהו, להזמין למשחק, לנחם, לעזור בבית וכו').

סיום

"גם אני יכול...".

כל הילדים מחזיקים את השבלולים.
כל ילד משלים: **"גם אני יכול..."**.
יצירים תצוגה: **"גם קטן יכול לעשות דברים גדולים"**.

חומרים נדרשים:
ספר "הלייתן והשבלול".
לווייתן גדול ושבלול קטן (א) בובות/תמונות), חומרי יצירה מגוונים (נייר, קרטון, צמר, מדבקות), מספרים, דבק, טושים.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

ספר / מוקד

"הארנב ממושי"

שלומית כהן-אסיף

נושא: עצמאות, בחירה וחברות אמיתית

ממושי, ארנב קטן, יוצא לדרך כדי למצוא חברים. במהלך המסע הוא מגלה שלא כל מי שמוכן לקבל ממנו מתנה הוא בהכרח חבר אמיתי, וחברות אמיתית מבוססת על מי שאנתנו.

פתיחה מסקרנת

"מה יש במזודה?"

מוצאים ממזודת הסיפורים תיק קטן ובתוכו שלושה בלונים צבעוניים.
שואלים: "למי הייתם רוצים לתת את הבלונים האלה?" מציגים בובת ארנב ושואלים:
"ממושי יוצא היום לחפש חברים. הוא חושב שהבלונים יעזרו לו למצוא חברים. מה דעתכם?
האם מתנה יכולה לגרום למישהו להיות חבר שלנו?

שאלות במהלך ההקראה

- למה ממושי רוצה לצאת לדרך?
- מה הוא מקבל מאמא שלו?
- למה הוא לוקח איתו את הבלונים?
- את מי הוא פוגש בדרך?
- מה קורה כשהוא נותן את הבלונים?
- האם מי שקיבל ממנו בלון באמת רוצה להיות חבר שלו?
- איך ממושי מרגיש כשהוא מגלה זאת?
- את מי הוא פוגש בהמשך?
- מה מיוחד בחברות שנוצרת ביניהם?

פעילות מרכזית – יצירה

"בלוני החברות שלי"

כל ילד מקבל איור של ממושי ושלושה בלונים מנייר. על כל בלון מציירים או כותבים דבר שעוזר ליצור חברות: להקשיב, לשתף, להזמין למשחק, לעזור, לומר מילה טובה.
מקשטים את הבלונים ומחברים אותם לארנב.
יוצירים תערוכה כיתתית:
"הברות אמיתית מתחילה בלב".

סיום

"מה אני מביא לחברות?"

יושבים במעגל. מעבירים בובת ארנב בין הילדים.
כל ילד משלים: "אני חבר טוב כש..." /
"אני אוהב שחבר של"... /
"כשאני רוצה לשחק עם מישהו, אני יכול...".

חומרים נדרשים:
ספר "הארנב ממושי", בובת ארנב, תיק קטן, בלונים, דפי יצירה, צבעים, מספריים, חוטים/מדבקות.

קהל יעד:
כיתה א' וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

ספר / מוקד

"האריה והעכבר"

משלי איזופוס בעיבוד לילדים

נושא: ביחד אנחנו חזקים – חברות, עזרה ושיתוף פעולה

סיפור על עכבר קטן שמציל את האריה הגדול לאחר שהוא נלכד ברשת. הסיפור מדגיש שכל אחד יכול לתרום, גם הקטן וגם הגדול, ושעם עזרה ושיתוף פעולה אפשר להתגבר על קשיים.

פתיחה מסקרנת

"מי יכול לעזור למי?"

מציגים תמונות ממזודות גדול ועכבר זעיר.

- מניחים לילדים לעלות רעיונות ושאלות:
- מי יכול לעזור למי?
- למה לדעתכם?
- מציגים חחיכת רשת/חבל ושואלים:
- ומה עכשיו?
- מה אפשר לעשות?
- מי יציל את האריה?

שאלות במהלך ההקראה

- למה האריה צחק על העכבר?
- מה הוא לא האמין שהעכבר יכול לעזור לו?
- מה קרה כשהאריה נלכד ברשת?
- איך בדיוק העכבר הצליח לעזור?
- האם מי שחזק בדבר אחד חזק בהכול?
- במה ילד קטן יכול להיות טוב ממבוגר?
- מה אפשר ללמוד מהסיפור על עזרה לאחרים ושיתוף פעולה?

פעילות מרכזית – יצירה

"הכוח שאני מביא לקבוצה"

כל ילד יוצר חלק משרשרת נייר.

על כל חוליה מצייר/כותב משהו שהוא יכול לתרום לקבוצה, למשל:

- אני מצחיק
- אני מסדר
- אני יודע להקשיב
- אני טוב בציור
- אני משתף
- אני עם לב שמקשה עצוב
- ועוד...

סיום

"לכל אחד יש חוליה חשובה"

מחזקים את השרשרת יחד.

המורה מציינת וחולרה:

"האם היא נראית אותו דבר עכשיו?

מסכמים: "לכל אחד יש משהו שהוא מביא לקבוצה, **ביחד אנחנו חזקים!**"

חומרים נדרשים:

ספר "האריה והעכבר", תמונות/איורים, אריה ועכבר, רשת/תבל, דפי צבעוניים, מספריים, צבעים, דבק.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ-**45** דקות

יחידת אייר
"ביחד אנחנו חזקים"

בר כוכבא והאריה

אומץ, התמודדות וכוח משותף

חברות, עזרה הדדית ושיתוף פעולה

ספר / מוקד

"בר כוכבא והאריה"
אגדה בעיבוד לילדים
נושא: אומץ, התמודדות עם פחד וכוח משותף

בר כוכבא, מנהיג אמיץ של העם היהודי, נלקח בשבי הרומאים והובא לזירה שבה נמצא אריה גדול. לפי האגדה, הוא לא נבהל, הצליח להתגבר על הפחד ולהכוב על האריה. הסיפור מזמן שיח על אומץ, אמונה בעצמנו, התמודדות עם אתגרים והכוח שאנחנו מקבלים מעזרה ותמיכה של אחרים.

פתיחה מסקרנת

"מה מסתתר במזודה?"

מנציאים ממזודת הסיפורים: אריה קטן, כוכב וכלב/חרב צעצוע (או דגל).
מניחים את החפצים על השולחן ושואלים:

- מה הקשר בין שלושת החפצים?
- מה לדעתכם מסמל כל חפץ?
- האם אפשר להיות אמיצים גם כשמפחדים?
- מה עוזר לנו להתמודד עם משהו גדול ומפחיד?

שאלות במהלך ההקראה

- מי היה בר כוכבא?
- נגד מי הוא נלחם?
- מה קרה כשהרומאים תפסו אותו?
- איך לדעתכם הוא הרגיש כשראה את האריה?
- האם הוא פחד? איך זה נראה אצלכם?
- מה הוא החליט לעשות?
- איך הצליח להתמודד עם האריה באגדה?
- האם אדם אמיץ הוא אדם שאף פעם לא מפחד?

פעילות מרכזית – יצירה

"כוכבי האומץ שלנו"

כל ילד מקבל כוכב גדול מנייר.
במרכז הכוכב מציירים או כותבים מצב שבו הילד היה אמיץ או משהו שהיו רוצים לאזור אומץ כדי לנסות.
מסביב מציירים/כותבים דברים שעוזרים לו:

- משפחה
- חברים
- עידוד
- אמונה בעצמי
- תיסיון
- עזרה מאחרים

מחברים את הכוכבים'
ליצירה כיתתית, **גדולה נדולה:**
"כוכבי האומץ הכיתה".

סיום

"גם אני יכול להיות אמיץ'"

יושבים במעגל וכל ילד משתף:

- "אני אמיץ כש...
- "כשאני מפחד, עוזר לי...
- חבר יכול לעזור לי כש...

מסיימים במשפט: "גם כשקצת מפחדים, **אפשר למצוא את האומץ לנסות".**

חומרים נדרשים:
ספר "בר כוכבא והאריה" (עיבוד לילדים), אריה/בובת אריה, כוכב, חרב צעצוע/דגל, דפי יצירה, צבעים, מספרים, דבק, בריסיטול ליצירה כיתתית.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

ספר / מוקד

"כספיון" – פאול קור

נושא: עזרה הדדית

כספיון, דג קטן וסקרן, פוגש לווייתן גדול שנקע על החוף. למרות גודלו הקטן, כספיון אינו מוותר ומחפש דרך לעזור לו. בעזרת חבריו ההדגים הוא מצליח לסייע ללווייתן לחזור לים. הסיפור מדגיש את כוחם של שיתוף פעולה, תושייה ועזרה הדדית.

פתיחה מסקרנת

"מי יכול לעזור למי?"

מוציאים ממזודת הסיפורים שתי דמויות: דג קטן ולווייתן גדול.
מניחים אותן זו לצד זו ושואלים:

- מי לדעתכם חזק יותר?
- מי יכול לעזור למי?

מציגים תמונה של לווייתן על החוף ושואלים: "הלווייתן הגדול שלנו זקוק לעזרה. האם הדג הקטן יוכל להציל אותו? איך?" מאפשרים לילדים להעלות השערות ושומרים את התשובות לסיום הסיפור.

שאלות במהלך ההקראה

- למה כספיון מתרחק מביתו?
- את מי הוא פוגש בדרך?
- איך הוא מרגיש כשהוא רואה את הלווייתן?
- מה קרה ללווייתן?
- מדוע הוא זקוק לעזרה?
- האם כספיון יכול לעזור לו לבדו?
- מה הוא מחליט לעשות?
- כיצד הדגים משתפים פעולה?
- מה היה קורה אילו כל דג היה מנסה לעזור לבדו?
- איך לדעתכם מרגיש הלווייתן לאחר שהצליחו לעזור לו?

פעילות מרכזית – יצירה

"ים של ידיים עוזרות"

כל ילד מקבל דג קטן מנייר ומקשט אותו. על הדג מציירים/כותבים דרך אחת שבה הוא יכול לעזור לאחרים:

- להזמין חבר למשחק
- לעזור ללסדר
- להרים משהו שנפל
- להסביר לחבר
- לנחם מישהו עצוב

מחברים את כל הדגים סביב הלווייתן ויוצרים יצירה כיתתית משותפת עם הכותרת:
"גם דג קטן יכול לעשות מעשה גדול!"

סיום

"גם אני יכול לעזור!"

יושבים במעגל ומעבירים בובת דג קטן בין הילדים. כל ילד מוזמן להשלים משפט לבחירתו:

- "אני יכול לעזור כשו..."
- "כשקשה לי, אני יכול לבקש עזרה מ..."
- "כשאנחנו עובדים יחד, אנחנו יכולים..."

מסיימים במשפט: **"כל אחד מאיתנו הוא דג קטן, אבל ביחד אנחנו כוח גדול!"**

חומרים נדרשים:
ספר "כספיון", דג קטן ובובת לווייתן, בריסטול גדול, דפי יצירה, צבעים, מספריים, דגים להדפסה (אופציונלי).

קהל יעד: כיתה א' וחינוך מיוחד

משך זמן: כ-45 דקות

מרק דלעת
הלן קופר
מדורת החברות שלנו

יחידת אייר
ביחד אנחנו חזקים
חברות, עזרה הדדית ושיתוף פעולה

ספר / מוקד

"מרק דלעת" – הלן קופר
נושא: חברות ושיתוף פעולה

חתול, סנאי וברווז חיים יחד ומכינים מרק דלעת. לכל אחד מהם תפקיד קבוע, עד שהברווז רוצה לשנות את התפקיד שלו. בעקבות כך מתפתח ריב בין החברים. הסיפור מדגיש את החשיבות של נתינת מקום לאחרים, שיתוף פעולה, הקשבה ופתרון מחלוקות.

פתיחה מסקרנת

"מה צריך כדי להכין משהו ביחד?"

מוציאים ממזודת הסיפורים סיר קטן, כף, דלעת צצעוע ושלוש דמויות: חתול, סנאי וברווז.
שואלים:

- מה כל אחד מהחברים יכול לעשות?
- האם כל אחד יכול להכין את המרק לבד?
- מה יקרה אם כולם ירצו לעשות בדיוק את אותו הדבר?
- איך אפשר להכין יחד מרק טעים?

שאלות במהלך ההקראה

- מה התפקיד של כל אחד מהחברים בתחילת הסיפור?
- למה הברווז רוצה לשנות את התפקיד שלו?
- איך מגיבים החברים לבקשתו?
- מה גורם לריב בין החברים?
- מה קורה כשהברווז עוזב?
- איך מרגיש כל אחד מהחברים?
- מה מבינים החברים בסוף הסיפור?
- איך אפשר לחלק תפקידים כך שכולם ירגישו חשובים?

פעילות מרכזית – יצירה

"מדורת החברות שלנו"

כל ילד מקבל להבה מנייר בצבע אדום, כתום או צהוב. על הלהבה מציירים או כותבים משהו שהוא יכול לתרום לחברות בכיתה:

- להקשיב לחבר
- לשתף
- לעזור
- להזמין למשחק
- לוותר לפעמים
- לעודד חבר
- כל רעיון מתאים...

מחברים את כל הלהבות למדורה כיתתית גדולה.

סיום

"מדליקים את מדורת החברות"

יושבים במעגל סביב המדורה הכיתתית.
כל ילד מציג את הלהבה שלו ומשלים משפט:

- "אני מוסיף למדורת החברות שלנו..."
- "כשקשה לי, אני יכול לבקש..."

מסיימים יחד: **"כשכל אחד תורם משהו משלו, האור של כולנו גדל".**

חומרים נדרשים:
הספר "מרק דלעת", דמויות (חתול, סנאי, ברווז), סיר, דלעת, ניירות צבעוניים, טושים/עפרונות, דפי בריסטול, דבק, מספריים.

קהל יעד:
כיתה א' וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

יחידת
סיוון
"מהלב שלי אליך"

מגילת רות
בעיבוד לילדים

חסד – להיות שם בשביל מישהו אחר

נתינה, חסד,
משפחה והכרת תודה

ספר / מוקד

מגילת רות – בעיבוד לילדים
נושא: חסד – להיות שם בשביל מישהו אחר

רות עוזבת את ביתה ומלווה את נעמי לארץ חדשה. בכל הדרך היא דואגת לה, ובשדות היא מלקטת שיבולים כדי שיהיה לה אוכל. בועז מתייחס אל רות בטוב לב ובנדיבות, והסיפור מלמד אותנו על חסד, נתינה, דאגה לאחרים ונאמנות.

פתיחה מסקרנת

"למי נשאיר?"

במזודת הסיפורים מחכים כמה שיבולים וסל קטן. מפזרים את השיבולים על הרצפה ומתחילים לאסוף. משאירים בכונה כמה שיבולים ואומרים:
"אולי כדאי להשאיר קצת למישהו שאין לו?"
שואלים:

- למה שמישהו ישאיר משהו ששייך לו?
- בשביל אדם שהוא יצכלל לא מכיר?
- מה לדעתכם ירגיש מי שמקבל?
- איך אנחנו יכולים להיות כמו רות ובועז?

שאלות במהלך ההקראה

- למה רות בחרה להישאר עם נעמי?
- איך לדעתכם נעמי הרגישה?
- למה לרות יצאה ללקט שיבולים בשדה?
- מי נתן לירות את הרשות ללקט שיבולים?
- מה בועז עשה עבורה?
- האם רות ובועז היו חייבים לעזור?
- מה ההבדל בין לעשות משהו כי חייבים לבין לעשות אותו כי אכפת לנו?
- איך הסיפור הזה קשור לחיים שלנו היום?

פעילות מרכזית – יצירה

"שיבולי המעשים הטובים"

כל ילד יוצר שיבולת מנייר.
על הגרגיים מציירים/כותבים מעשים קטנים של חסד ושמחה שאפשר לעשות לאחרים:

- לעזור • להזמין למשחק
- לנחם • לחלוק • להגיד מילה טובה
- לשים לב למישהו עצוב • לעזור בבית

מחברים את כל השיבולים וייצרים **"אלומת החסד של הכיתה".**

סיום

"גרגר טוב ממני"

כל ילד בוחר גרגר אחד מהשיבולת שלו ומשלים:
"השבוע אני יכול..."
מדגישים שגם מעשה קטן נחשב וכולנו יכולים להיות כמו רות ובועז – להיות שם בשביל אחרים.

חומרים נדרשים:
מגילת רות בעיבוד לילדים, שיבולים אמיתיות/מלאכותיות, סל קטן, בריסטול צבעוני, מספריים, טושים, דבק.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

יחידת
סיוון
"מהלב שלי אליך"

נחש כמה אני אוהב אותך

סם מקברטני

האהבה שלי מגיעה עד השמיים!

נתינה, חסד,
משפחה והכרת תודה

ספר / מוקד

"נחש כמה אני אוהב אותך"
סם מקברטני
נושא: אהבה, משפחה והבעת רגשות

ארנבון קטן מנמה להראות לארנב הגדול כמה הוא אוהב אותו. הוא פורש את זרועותיו, מותח את גופו ומנמה למצוא דרכים לתאר אהבה גדולה במיוחד. הארנב הגדול משיב לו בדרכים משלו. הסיפור מאפשר לשוחח על אהבה, קשר משפחתי ועל הדרכים השונות שבהן אנו מביעים רגשות כלפי אנשים הקרובים אלינו.

פתיחה מסקרנת

"אפשר למדוד אהבה?"

מוציאים ממזודת הסיפורים סרט מדידה, לב אדום ושתי בובות ארנבים – אחת גדולה ואחת קטנה.

- מה אפשר למדוד בעזרת סרט המדידה?
- האם אפשר למדוד כמה אנחנו אוהבים מישהו?
- איך אפשר להראות למישהו שאנחנו אוהבים אותו?
- מה עוד אפשר לעשות כדי להראות אהבה?

שאלות במהלך ההקראה

- מה הארנבון הקטן רוצה להגיד לארנב הגדול?
- למה הוא פותח את היידים לרווחה?
- איך הארנב הגדול עונה לו?
- מה הארנבון עושה כדי להראות שהאהבה שלו גדולה עוד יותר?
- האם האהבה שלהם היא חחרות?
- איך הארנבון מרגיש כשהארנב הגדול מקשיב לו?
- מה קורה כשהארנבון מתעייף?
- מה הארנב הגדול אומר בסיום הסיפור?
- האם חייבים מילים כדי להראות אהבה?

פעילות מרכזית – יצירה

"האהבה שלי מגיעה עד..."

כל ילד מקבל דף ובו איור של ארנבון קטן הפורש את זרועותיו. הילדים מציירים סביבו מה מסמל עבורם אהבה: לבבות, כוכבים, פרחים או דברים אחרים.

- בכיתוב משלים כל ילד את המשפט: "אני אוהב אותך עד..."
- בתחתית הדף מציירים את האדם האהוב שהייו רוצים להעניק לו את היצירה.
- אפשר להכין את הדף ככרטיס ברכה מתקפל.

סיום

"מעבירים אהבה במעגל"

יושבים במעגל ומעבירים לב גדול ורך בין הילדים. כל ילד מוזמן לבחור משפט ולהשלים:

- "אני מראה אהבה כש..."
- "אני מרגיש אהוב כש..."
- "אני רוצה להגיד תודה ל..."

מסיימים: "אהבה לא חייבים למדוד – אפשר להרגיש ולהראות אותה."

חומרים נדרשים:
סיפור "נחש כמה אני אוהב אותך", סרט מדידה, לב אדום, בובות ארנבים, דפי יצירה, צבעים, טושים, מספרים, דבק.

קהל יעד:
כיתה א' וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות

יחידת
סיוון
"מהלב שלי אליך"

המתנה הכי טובה בעולם

ג'ונתן אמט

המתנות הכי טובות מגיעות מהלב!

נתינה, חסד, משפחה והכרת תודה

ספר / מוקד

"המתנה הכי טובה בעולם"
ג'ונתן אמט
נושא: נתינה מתוך אהבה ואכפתיות

חולד מתגעגע לחברתו ארנבת, שאותה לא ראה בגלל הגשם, הוא מחליט לחפור מנהרה כדי לבקר אותה, ובדרך מצטרפים אליו סנאי וקיפוד. כשמגיעים מגלים שארנבת חולה, והחברים מביאים לה מתנות כדי לשמח אותה, חולד מתעצך משום שלא הביא דבר, אך ארנבת עוזרת לו להבין שהוא הביא לה את המתנה הטובה מכלן – את חבריה.

פתיחה מסקרנת

"מה מסתתר בקופסת המתנה?"

מוציאים ממזודת הסיפורים שלוש קופסאות קטנות עטופות כמתנות. בכל קופסה משהו אחר (צעצוע קטן, ציור, לב מגייר).

- איזו מתנה הייתים הכי שמחים לקבל?
- למה?
- האם אפשר לתת למישהו מתנה בלי להכניס שום דבר?
- מה עוד אפשר לתת במתנה?

שאלות במהלך ההקראה

- למה חולד מתגעגע לארנבת?
- מי מצטרף אליו בדרך?
- איך מרגישה ארנבת כשחברים מגיעים?
- מה מביאים לה סנאי וקיפוד?
- למה חולד נעשה עצוב?
- האם באמת הגיע בלי מתנה?
- מה הייתה המתנה המיוחדת שהביא לארנבת?
- מדוע היא שמחה כל כך?

פעילות מרכזית – יצירה

"קופסת המתנות שבלב"

כל ילד מכין קופסת מתנה קטנה ומקשט אותה. בתוכה מכניסים שלושה כרטיסי מתנה מאוירים של דברים שאפשר להעניק בלי כסף, למשל:

- חיבוק
- עזרה
- מילה טובה
- הקשבה
- משחק משותף

הילדים בוחרים אדם שהיו רוצים את הקופסה.

סיום

"המתנה שלי בשבילך"

יושבים במעגל ומעבירים קופסת מתנה ריקה. כל ילד מכניס לתוכה לב מגייר ומשלים:
"אני יכול לתת למישהו..." / "אני שמח כשמישהו..." / "המתנה הכי טובה שקיבלתי הייתה..."
מסיימים במשפט: **"המתנות הכי טובות לא תמיד נמצאות בקופסה – לפעמים הן מגיעות ישר מהלב".**

חומרים נדרשים:
הספר, בובות/איורים (חולד, ארנבת, סנאי, קיפוד).
קופסאות קטנות, דפי יצירה, צבעים, מספרים, דבק, כרטיסיות מאוירות.

קהל יעד:
כיתה א'
וחינוך מיוחד

משך זמן:
כ- **45** דקות